

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theologiae Mysticae Sive Exercitiorum Spiritualium
Admodum Reverendi Patris P. Aloysii Siderei, Alias
Vincentii Caraffa, Societatis Iesu Praepositi Generali,
Tomvs ...**

ex Italico Latino recenter idiomate opera et studio fidelissimi cuiusdam
interpretis donatus

Iter ad coelum in quatuor partitum Semitas seu partes, & Fasciculum
Myrrhæ

Caraffa, Vincenzo

Coloniae Agrippinae, 1660

cap. 3. De modo exercendi & practicandi in genere præsentiam Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49363](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-49363)

CAP. III.

*De modo exercendi & practicandi in genere
præsentiam Dei.*

V Atiis modis explicant Sancti Patres præximū
exercitium adeo excellens & Divinum præsen-
tiam Dei.

De simil. S. Anselmus tribus modis docet hanc præximū
posse: Intellectu, Amore & Visu. Et per intellectu
sapimus, per amorem iustificamur; per visum beatifi-
mūr. Per viam cognitionis, amoris & gaudij: cogni-
scendo, amando & gaudiendo Deo. Et correspondet
tribus actibus beatificis: Visioni, Amori, & Gaudi-
quos Beati exercent in cœlis.

*Ad frat. in
cremo.* S. Bernardus alium producit modum præcedentio-
nem ab similem. Tribus modis se exhibet anima coram Du-
cogitatione, affectione & intentione: ut cogitatio sit sa-
eta, affectio pura, intentio recta. Tripli via incedit
debet anima coram Deo, cogitatu sancto, affectu puru
& intentione recta.

S. Basilius fundat præsentiam Dei in exercitio du-
rum virtutum: in vigilancia rerum spiritualium,
explic. q. 80 temperantia rerum temporalium. Interrogat S. Doctor

Quare deficiunt mentis cogitationes bona, quæ Deum
animæ præsentem efficiunt? Et responderet: quia deficit illu-
minatio? quia dormitat, quod illuminari debet.
Inquirit ulterius: Quare dormitat? & tandem re-
spondet: Quia anima oculus non est vigilans & sobrium
non est vigilans ad spiritualia, & sobrius ad temporalia.
Hæc præsentia, juxta meatem & consilium ejusdem
Sancti Doctoris, debet esse pura; ne vanis cogitati-
onibus eam confundemus: quod fit, secundum Nazar-
pol. zenum, Divinas species & imagines pursus nullis terrena-
formis permixtas semper in se circumferendo.

Orat. I. A- lib. 9. conf. S. Augustinus docet modum reperiendi præsentias
Dei in creaturis: Si quis audit, dicunt hæc omnia

*Non ipsa nos fecimus, sed fecit nos, qui manet in aeternum.
Qui habet aures apertas audiendi, audiat, omnes
omnino creaturas in has prorumpere voces: non su-
mus a nobis, non ipsas nos fecimus; sed a Deo, qui
vivit in aeternum, productæ, creatæque, sumus, & con-
servamur in eis.*

Quod si deinde petas ab eodem D. Augustino, quo-
modò Deus sit in creaturis, & creatura in Deo; tri. lib. de cogn.
plici respondebit similitudine: primò id ostendit simi. vera vite
litudine spongia: *Sicut parva spongia plena immenso c. 25.*
mari. Secundò, solis: *Tanquam globi vitrei per to-* De civit.
tum lumine diffuso. Tertiò, animæ rationalis: Qua li. 22, c. 29.
spiritualis ubique tota in corpore, & dat illi esse & operari.
Ita Deus est in mundo, &c.

S. Ignatius Loyola, qui in tam sancta & Divino prez-
sentia Dei exercitio summi eremus, quinque mo-
dis Deum sibi reddebat præsentem. Primò, tanquam *Maffei lib. 3, c. 1.*
Judicem, ac propterea singulis horis receptus canebat;
diligenter illimè examinando potentias suas in lumine sibi
communicato à præsentia Divina. Secundò, contem-
plabatur Deum veluti Patrem, de cuius paterna provi-
dencia in summis etiam tribulationibus gaudebat: *In*
unius Dei recordatione & quasi amplexu per summam de-
lectionem quiescebat. Tertiò, recognoscet at Deum
tanquam primum principium omnium creaturarum, &
vita quacunque re creata etiam in anima, confessim in
Dei cogitationem amoremque rapiebatur: & in singulis Ex relatione
creatus rebus Creatoris Potentiam, Sapientiam, Bonitatem ne Pontificis
agnoscesbat. Quartò ad Deum, ut ad ultimum finem, ria.
cunctas suas dirigebat actiones: Omnes suas cogitationes,
verba, opera in Deum tanquam in finem referebat, ad Deum
ac Dei gloriam honoremque destinabat: atque hoc veluti
symbolum (ad majorem Dei gloriam) semper habebat.
Quintò, assiduis ferventibusque desideriis ad claram ac
intuitivam summi Boni visionem aspirabat: Et tanto desi. Ribad. lib.
derior tenebatur ex hoc carcere & vinculu evanidi ad Chri. cap. I.
sum; ut, quoties de morte sua cogitaret, temperare sibi à la-
chrymia pra letitia non posset: dissolvi enim & esse cum
Christo multò melius sibi existimabat. Et hisce desideriis
addebat ardentes preces jaculatorias, uti erant illæ:

A 4

Nihil

Nihil præter te, Domine. O si te homines cognoscemus
Amore amoris tui moriar, qui amore amoris mei dignatus es mori.

CAPUT IV.

De Præsentia Dei per viam luminis
naturalis.

Bino mediante lumine Deum nobis præsentem facere possumus: lumine rationis naturalis, & lumine supernaturali fidei. De primo dicetur hoc capite: De secundo in sequenti.

Præsentia Dei mediante cognitione naturali hoc modo in praxin redigenda est. Primo, cognoscendo creaturas non absolute; sed relativè in ordine ad Creatorem, cum sint tot Diwini Solis radij: Prodierunt creatura à Deo tanquam radij à Sole, assertit Nazianzenus. Et quemadmodum Sol (& est exemplum D. Thomæ) duabus modis cognosci potest, nempe in suâ substantia, & in suâ irradiatione: ita Deus per seipsum, & per creaturas.

Quinque viis, veluti docet Angelicus, nos conductant creaturæ ad Creatorem. Primo per viam causalitatis. Secundo per viam motus. Tertio per viam possibilitatis. Quartio per viam limitationis. Quinto per ordinem rotius Universi: omnes enim creature sunt effectus dependentes, mobiles, possibiles, limitatae, ac cum ordine, mediisque convenientibus diriguntur in suum finem: ergo danda est una prima causa, à qua dependent: unum primum principium movens & nos motum, à quo moventur: unum primum principium necessarium, à quo possunt recipere esse: unum esse infinitum & illimitatum, à quo sint participatæ: & una prima mens, quæ summa providentia & sapientia eas gubernet, fortiter & suaviter ordinando & dirigendo eas in suum finem.

Secundo,